

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

DW.400.9.2019.IGR
Du. 77. 2019

Warszawa, dnia 06.09.2019r.

WYŚLANO LISTEM POLECONYM ZA POTWIERDZENIEM ODBIORU	
06.09.2019	
Podpis	

Reprezentowana przez:

Decyzja w sprawie interpretacji

art.33 ust.7 i ust.7a i 7b ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu
osób niepełnosprawnych

Na podstawie art.34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292) zwanej dalej ustawą, Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON lub Fundusz) stwierdza, że stanowisko [redacted] z siedzibą w [redacted] (zwanego dalej Wnioskodawcą lub Spółką) zaprezentowane we wniosku z dnia 16 maja 2019 r., uzupełnionym pismem z dnia 17 czerwca 2019 r. oraz z dnia 5 sierpnia 2019 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie stosowania przepisów art.33 ust.7, 7a i ust.7b ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2019 r. poz.1172z późn.zm.) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji w zakresie pytania 1, 2 i 3 jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 16 maja 2019 r., uzupełnionym pismem z dnia 17 czerwca 2019 r. oraz z dnia 5 sierpnia 2019 r., Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art.33 ust.7, 7a i ust. 7b ustawy o rehabilitacji. Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 34 ustawy. Zgodnie z art.34 ust.1 ustawy *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan przyszły:

Wnioskodawca do dnia 1 stycznia 2004 r. posiadał status zakładu pracy chronionej. Jednocześnie na podstawie art. 33 ust.7b ustawy o rehabilitacji zachował zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych (dalej jako ZFRON lub fundusz rehabilitacji) oraz niewykorzystane środki tego funduszu.

Posiadając status zakładu pracy chronionej Wnioskodawca nabył ze środków ZFRON:

- maszyny,
- prawo użytkowania wieczystego gruntu oraz prawo własności do budynków wielomieszkańczych (hotel) znajdujących się w budowie.

Maszyny służą do działalności produkcyjnej Spółki i zostały w całości zamortyzowane. Budowa hotelu została dokończona ze środków własnych Wnioskodawcy. W późniejszym okresie Wnioskodawca wydatkował własne środki oraz środki ZFRON na podniesienie standardu hotelu. Ulepszenie hotelu polegało m.in. na dobudowaniu pokoi i łazienek spełniających wymogi dla osób niepełnosprawnych, wykonanie podjazdu i tarasu umożliwiającego dostęp do hotelu osób na wózkach, inwestycję w pompę ciepła i ogrzewanie gazowe oraz dobudowę łącznika. Budynki hotelu są amortyzowane od dnia 1 lutego 2000 r. według stawki amortyzacji 2,5 %, przez okres 40 lat.

W ramach Spółki prowadzone są dwie działalności:

- produkcja folii ochronnych oraz opakowaniowych,
- prowadzenie hotelu.

W związku z dalszym rozwojem prowadzonych działalności Wnioskodawca rozważa wyodrębnienie ze swojej działalności gospodarczej działalności hotelarskiej. Reorganizacja ta ma polegać na dokonaniu podziału przez wydzielenie i przeniesieniu działalności hotelarskiej na nowo utworzoną spółkę (podział przez wydzielenie).

Podział przez wydzielenie nastąpi w oparciu o art.529 §1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019 r. poz.505 z późn.zm.) zwanej dalej KSH, zgodnie z którym podział może być dokonany przez przeniesienie części majątku spółki dzielonej na istniejącą spółkę lub spółkę nowo zawiązaną. Sukcesorami decyzji administracyjnych dotyczących przyznania i utraty statusu zakładu pracy chronionej będą:

- spółka dzielona – w części, w jakiej pozostają one w związku z pozostawionymi (niebędącymi przedmiotem wydzielenia) jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, które zostaną przyznane spółce dzielonej, tj. w części dotyczącej amortyzowanych maszyn zakupionych ze środków ZFRON;
- spółka wydzielana – w części, w jakiej pozostają one w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, które zostały przyznane spółce wydzielanej, tj. w części dotyczącej działalności hotelarskiej czyli w zakresie prawa użytkowania wieczystego gruntu obejmującego działkę gruntu oraz budynki wielomieszkaniowe (hotel) wraz z prawem własności do nich.

Dokumentacja i rozliczenia dotyczące ZFRON zostaną przejęte w następujący sposób:

- przez spółkę dzieloną – w części, w jakiej dokumentacja i rozliczenia pozostaną w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, które zostały przyznane spółce dzielonej (nie będą przedmiotem wydzielenia), tj. w części dotyczącej amortyzowanych maszyn zakupionych ze środków ZFRON;
- przez spółkę wydzielaną – w części, w jakiej dokumentacja i rozliczenia pozostaną w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, które zostały przyznane spółce wydzielanej, tj. w części dotyczącej działalności hotelarskiej obejmującej prawo użytkowania wieczystego gruntu działki oraz budynki wielomieszkaniowe (hotel) z ulepszeniami wraz z prawem własności do nich.

Jednocześnie Wnioskodawca oraz wydzielona spółka planują utrzymywać stan zatrudnienia oraz wskaźniki określone w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji. Ponadto, Wnioskodawca wskazał, że na dzień sporządzenia niniejszego wniosku nie posiada funduszu rehabilitacji.

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

1. Czy podział przeprowadzony w oparciu o art.529 §1 pkt 4 KSH, przy zachowaniu zasad sukcesji generalnej przewidzianej w art.531 §2 KSH oraz zachowaniu typowych, przewidzianych w KSH warunków i wymogów dla tego podziału nie spowoduje utraty statusu byłego zakładu pracy chronionej w rozumieniu przepisów art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji przez:
 - część przedsiębiorstwa Wnioskodawcy, która będzie prowadzić działalność hotelarską wydzieloną do spółki przejmującej,
 - Wnioskodawcę, który będzie prowadził działalność produkcyjną- w przypadku przypisania tych uprawnień spółce przejmującej oraz spółce dzielonej w planie podziału, w odpowiednich częściach przypadających na składniki majątku nabyte ze środków ZFRON przypadające obu spółkom po dokonaniu podziału przez wydzielenie?
2. Czy na skutek przeprowadzenia podziału przez wydzielenie działalności hotelarskiej w oparciu o art.529 §1 pkt 4 KSH, powstanie po stronie Wnioskodawcy obowiązek wpłaty na PFRON jakichkolwiek kwot związanych z wcześniejszymi wydatkami z ZFRON na nabycie użytkowania wieczystego gruntu działki wraz z rozpoczętą na tym gruncie budową budynków wielomieszkaniowych i późniejszym podniesieniem standardu (ulepszenia hotelu”) oraz na nabycie maszyn służących do działalności produkcyjnej, przy założeniu, że Wnioskodawca będzie utrzymywał wskaźniki zatrudnienia, o których mowa w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji?
3. Czy na skutek przeprowadzenia podziału przez wydzielenie działalności hotelarskiej w oparciu o art.529 §1 pkt 4 KSH, powstanie po stronie wydzielonej do nowej spółki działalności hotelarskiej Wnioskodawcy obowiązek wpłaty na PFRON jakichkolwiek kwot związanych z wcześniejszymi wydatkami z ZFRON na nabycie użytkowania wieczystego gruntu działki wraz z rozpoczętą na tym gruncie budową budynków wielomieszkaniowych (hotel) i późniejszym podniesieniem standardu (ulepszenia hotelu), przy założeniu, że spółka przejmująca będzie utrzymywała wskaźniki zatrudnienia, o których mowa w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zgodnie z art.529 §1 pkt 4 KSH w związku z art.531 §2 KSH, spółkę z o.o. można podzielić na dwie lub więcej spółek kapitałowych przez przeniesienie części majątku spółki dzielonej na nowo zawiązaną spółkę. Skutkiem podziału przez wydzielenie jest sukcesja uniwersalna, która oznacza przejście praw i obowiązków z mocy prawa, co znajduje potwierdzenie w art.531 §2 KSH. Przepis ten stanowi, że na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną powstają w związku z podziałem przechodzą z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, pozostające w związku z przydzielonymi w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które pozostały przyznane spółce dzielonej, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej.

W ocenie Wnioskodawcy, zasada sukcesji uniwersalnej znajdzie zastosowanie do sukcesji uprawnień, o których mowa w art.33 ust.7a oraz ust.7b ustawy o rehabilitacji. Wnioskodawca jest pracodawcą, który utracił status zakładu pracy chronionej oraz spełnia wymagania wskazane w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji. Przepisy ustawy o rehabilitacji ani decyzja o przyznaniu statusu zakładu pracy chronionej nie przewidują jakiegokolwiek wyłączenia w zakresie zasad sukcesji uniwersalnej w odniesieniu do wspomnianych przepisów.

Zdaniem Wnioskodawcy, jeżeli nabył on prawo do zachowania niewykorzystanych środków ZFRON na podstawie art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji, to prawo to przejdzie w drodze sukcesji uniwersalnej na jego następcę prawnego, który będzie utrzymywał stan zatrudnienia oraz wskaźniki określone w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji. Przesłanką nabycia prawa w drodze sukcesji uniwersalnej jest bowiem jego istnienie u poprzedniego podmiotu.

Jak wynika z literalnego brzmienia art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji, w przypadku utraty statusu zakładu pracy chronionej i utrzymania zatrudnienia na poziomie co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych na poziomie co najmniej 25 %, pracodawca pomimo utraty statusu zakładu pracy chronionej ma prawo zachować fundusz rehabilitacji i niewykorzystane środki tego funduszu, a także na podstawie art.33 ust.7a ustawy o rehabilitacji, kwoty wydatkowane ze środków ZFRON na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowiska pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz zakup środków transportu - w części, która nie została pokryta odpisami

amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych.

Zdaniem Wnioskodawcy, prawo do zachowania środków ZFRON oraz wydatkowanych kwot, o których mowa w art.33 ust.7a ustawy o rehabilitacji, przysługuje pracodawcy o którym mowa w art. 33 ust. 7b ustawy o rehabilitacji także w przypadku zmiany formy organizacyjno-prawnej i zostaje nabyte przez następcę prawnego pracodawcy o którym mowa w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji w drodze sukcesji generalnej, z którą mamy do czynienia w przypadku podziału przez wydzielenie, co przewidują wprost przepisy w art.531 §2 KSH.

Ponadto z uwagi na specyfikę podziału przez wydzielenie, prawo do zachowania środków ZFRON będzie przysługiwać także Wnioskodawcy w części związanej z prowadzoną podstawową działalnością (nie będącą przedmiotem wydzielenia), gdyż będzie on nadal pracodawcą spełniającym wymagania, o których mowa w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji. Prezentowane przez Wnioskodawcę stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, w szczególności w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 marca 2017 r. sygn. akt II FSK 352/15. Wyrok ten odnosi się co prawda do połączenia podmiotów, jednak zdaniem Wnioskodawcy, w przypadku połączenia, jak i podziału zastosowanie znajdują te same zasady sukcesji generalnej. Zdaniem Wnioskodawcy, stanowisko zawarte w wyroku ww. NSA znajduje również zastosowanie do sytuacji przedstawionej w niniejszym wniosku.

Wobec powyższego Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż reorganizacja planowana na podstawie art.529 §1 pkt 4 KSH, przy zachowaniu kodeksowych zasad sukcesji generalnej przewidzianej w art.531 §2 KSH, nie spowoduje utraty statusu byłego zakładu pracy chronionej przez wnoszoną do nowej spółki działalność hotelarską oraz, że na skutek dokonania wspomnianego wydzielenia działalności hotelarskiej nie powstanie obowiązek wpłaty do PFRON jakichkolwiek kwot związanych z wcześniejszymi wydatkami z ZFRON na nabycie użytkowania wieczystego gruntu działki wraz z rozpoczętą na tym gruncie budową budynków wielomieszkańczych czy to przez Wnioskodawcę czy przez wydzielaną do spółki działalność hotelarską.

W związku z tym, zdaniem Wnioskodawcy na przedstawione pytanie 1 należy odpowiedzieć pozytywnie (twierdząco), a na pytania 2 i 3 negatywnie (przecząco).

Na tle przedstawionego stanu przyszłego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art.34 ust. 1 ustawy przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

Na podstawie art.33 ust.7 ustawy o rehabilitacji w razie likwidacji, upadłości albo wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez pracodawcę zakładu pracy chronionej lub utraty statusu zakładu pracy chronionej niewykorzystane według stanu na dzień likwidacji, upadłości lub utraty statusu zakładu pracy chronionej środki ZFRON podlegają niezwłocznie wpłacie do PFRON, z zastrzeżeniem ust.7a i 7b.

Z kolei art.33 ust.7a ustawy o rehabilitacji wskazuje, że na dzień zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust.7 – wpłacie do Funduszu podlega także kwota odpowiadająca kwocie wydatkowanej ze środków ZFRON na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych.

Przepisy art.33 ust. 7 i 7a ustawy o rehabilitacji określają zatem podstawowy zakres obowiązku wpłaty na PFRON związanej z określoną zmianą organizacyjną u dysponenta ZFRON. Z zaistnieniem którejkolwiek z przesłanek określonych w art.33 ust.7 ustawy o rehabilitacji co do zasady wiąże się powstanie zobowiązania z tytułu wpłaty w wysokości określonej w art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji, którą należy zgłosić w deklaracji DEK-II-a i wpłacić w terminie określonym w art.49 ust. 2 ustawy o rehabilitacji, tj. w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu zaistnienia tych okoliczności.

Obowiązek wpłaty, o której mowa powyżej może zostać warunkowo zawieszony w realizacji, gdy pracodawca spełnia jednocześnie trzy warunki określone w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji, tj.:

- utracił status zakładu pracy chronionej;
- osiąga stan zatrudnienia ogółem w wysokości co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu;

- osiąga wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%.

W okresie, w którym pracodawca będzie spełniał łącznie wszystkie te wymogi, po jego stronie nie powstanie obowiązek zwrotu do PFRON niewykorzystanych środków funduszu rehabilitacji oraz niezamortyzowanej wartości zakupionych środków trwałych, a środki zgromadzone na ZFRON może wydatkować aż do wyczerpania.

Jednocześnie należy wskazać, że w dniu utraty statusu zakładu pracy chronionej przez Wnioskodawcę brzmienie treści art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji było inne niż obecnie i wynikało z niego, że w przypadku utraty statusu zakładu pracy chronionej i osiągnięcia wskaźnika zatrudniania osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%, pracodawca zachowuje ZFRON i niewykorzystane środki tego funduszu.

W zakresie pytania 1:

W myśl art.30 ust.1 ustawy o rehabilitacji - o przyznaniu statusu ZPCH decyduje wojewoda, który wydaje decyzję administracyjną potwierdzającą spełnianie warunków, o których mowa w art.28 tejże ustawy. Aby uzyskać status zakładu pracy chronionej pracodawca musi wystąpić do wojewody z wnioskiem o przyznanie statusu pracodawcy prowadzącego zakład pracy chronionej oraz spełnić wymagania określone w art.28 ustawy o rehabilitacji.

Natomiast zgodnie z art.3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2019 r. poz.1040 z późn.zm.) pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników.

Z powyższych przepisów wynika, że podmiotem prawnym, któremu przyznaje się status zakładu pracy chronionej jest określony pracodawca, czyli podmiot występujący w przewidzianej prawem formach organizacyjno-prawnych np. spółdzielnia, spółka, fundacja, jak też osoby fizyczne, mający zdolność zatrudniania pracowników, o ile spełnia warunki określone w art.28 ustawy o rehabilitacji. Dlatego też, gdy pracodawca przestanie spełniać jakiegokolwiek z warunków wskazanych w ustawie o rehabilitacji, wojewoda wydaje decyzję stwierdzającą utratę statusu zakładu pracy chronionej przez tego konkretnego pracodawcę.

W omawianym przypadku, podmiotem, który posiadał status pracodawcy prowadzącego zakład pracy chronionej jest spółka z o.o. Przepisy KSH umożliwiają spółce kapitałowej dokonanie jej podziału na dwie lub więcej spółek kapitałowych. Zgodnie z art.531 §1 KSH – spółki przejmujące lub spółki nowo zawiązane powstałe w związku z podziałem wstępują z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia w prawa i obowiązki spółki dzielonej, określone

w planie podziału. Jednocześnie na podstawie art.531 §2 KSH - na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną powstała w związku z podziałem przechodzą z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, pozostające w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które zostały przyznane spółce dzielonej, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej.

Na gruncie przytoczonych unormowań odróżnia się zasady sukcesji cywilnoprawnej od zasady ograniczonej sukcesji administracyjnoprawnej. O sukcesji uniwersalnej w zakresie praw i obowiązków cywilnoprawnych stanowi art.531 § 1 KSH.

Kwestię sukcesji administracyjnej reguluje zaś art.531 §2 KSH. Przepis ten nie formułuje sukcesji administracyjnej w sposób ogólny, ale odwołuje się do przejścia "w szczególności" zezwoleń, koncesji oraz ulg - pozostających w związku z przydzielonymi w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, które zostały przyznane spółce dzielonej - to znaczy, że sukcesja ta ma ścisły związek z wydanymi aktami administracyjnymi, przyznającymi dzielonej spółce w szczególności (czyli przykładowo) zezwolenia, koncesje, ulgi. Specyfika aktów administracyjnoprawnych polega na tym, że najistotniejszy jest element jednostronnego (władczego) określenia praw i obowiązków przez organy władzy publicznej skierowanego do indywidualnego adresata. Uzasadnia to zakaz pełnej sukcesji administracyjnej. Dlatego też w doktrynie prawa administracyjnego przyjmuje się zakaz sukcesji na płaszczyźnie prawa publicznego. Również w orzecznictwie podkreśla się, że sukcesja administracyjnoprawna jest co do zasady zakazana, a przepis art.531 §2 KSH jest wyjątkiem od tej zasady. Akt administracyjny wiąże tak długo, jak długo elementy decydujące o indywidualizacji aktu nie zostaną zmienione. Dlatego też bez wyraźnego przepisu prawa przejście praw i obowiązków administracyjnoprawnych byłoby niedopuszczalne.

Bezspornym jest, że zarówno decyzja wojewody o przyznaniu, jak i utracie statusu zakładu pracy chronionej jest aktem administracyjnym kierowanym do konkretnego adresata jakim jest pracodawca.

Ustawa o rehabilitacji nie zawiera uregulowań zakazujących możliwość sukcesji decyzji wojewody o przyznaniu i utracie statusu zakładu pracy chronionej przez podmiot powstały w wyniku podziału spółki kapitałowej. Jednak aby doszło do takiej sukcesji – spółka powstała w ten sposób musi być pracodawcą oraz w planie podziału muszą zostać jej przydzielone

decyzje wojewody: przyznająca i stwierdzająca utratę statusu zakładu pracy chronionej, które wcześniej były przyznane spółce dzielonej.

Ze względu na charakter decyzji wojewody dotyczących statusu zakładu pracy chronionej – ich sukcesorem może być tylko i wyłącznie jeden podmiot. Z żadnego przepisu prawa nie wynika fakt, że w takim przypadku dopuszczalny jest więcej niż jeden następca prawny. Oznacza to, że podział spółki przewidziany w art.529 §1 pkt 4 KSH nie może skutkować przydzieleniem decyzji wojewody dotyczących przyznania i utraty statusu zakładu pracy chronionej więcej niż jednemu podmiotowi.

Powyższe nie wyklucza możliwości następstwa prawnego w zakresie decyzji wojewody w procesie podziału spółki we wspomnianym wyżej trybie. Jednak, aby było ono możliwe, to w planie podziału spółki musi być wskazany tylko i wyłącznie jeden podmiot mający być kontynuatorem pracodawcy, który był stroną decyzji wojewody dotyczących statusu zakładu pracy chronionej.

Zatem stanowisko Wnioskodawcy jest nieprawidłowe, bowiem wynika z błędnie przyjętego założenia, że decyzje wojewody dotyczące statusu zakładu pracy chronionej podlegają podziałowi. Jak wykazano to powyżej, decyzje te mają charakter podmiotowy, są wydawane konkretnemu pracodawcy po spełnieniu ściśle określonych przesłanek ustawowych. Nie są zatem decyzjami przedmiotowymi – ich uzyskanie nie jest związane ani ze składnikami majątku, ani też z działalnością prowadzoną przez pracodawcę.

Dlatego też dokonanie czynności podziału statusu zakładu pracy chronionej w trybie określonym w art.529 §1 pkt 4 KSH należy uznać na podstawie art.59 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny za czynność nieważną z mocy prawa. Zastosowanie przepisu Kodeksu cywilnego wynika z art.66 ust.1 ustawy o rehabilitacji, zgodnie z którym w sprawach nieunormowanych przepisami tej ustawy stosuje się Kodeks postępowania administracyjnego, Kodeks cywilny oraz Kodeks pracy.

Podsumowując:

W oparciu o powyższe należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania 1 jest nieprawidłowe.

W zakresie pytania 2 i 3

Na wstępie organ informuje, że jego stanowisko w zakresie pytania 2 i 3 jest takie samo. Aby nie przytaczać tej samej argumentacji przy obu zapytaniach, stanowisko przedstawione przez organ znajduje zastosowanie zarówno do pytania 2 i 3.

Zgodnie z art.33 ust.1 ustawy o rehabilitacji prowadzący zakład pracy chronionej tworzy zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Cele na jakie mogą być wydatkowane środki ZFRON zostały określone w art.33 ust.4 ustawy o rehabilitacji. Zgodnie z tym przepisem pracodawca jest obowiązany przeznaczać środki ZFRON na finansowanie rehabilitacji zawodowej, społecznej i leczniczej, w tym na indywidualne programy rehabilitacji osób niepełnosprawnych opracowywane przez powołane przez pracodawcę komisje rehabilitacyjne oraz ubezpieczenie osób niepełnosprawnych, zgodnie z zakładowym regulaminem wykorzystania tych środków. Z kolei w §4a Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2015 r. poz.1023) wskazano, że warunkiem wykorzystania funduszu rehabilitacji jest dokonywanie wydatków z tego funduszu z sposób celowy i oszczędny, z uwzględnieniem optymalnego doboru metod i środków realizacji w stosunku do zakładanych efektów.

Dysponentem ZFRON jest pracodawca, co wynika z treści art.33 ust.9 ustawy o rehabilitacji. Przepis ten odnosi się do pracodawców posiadających status zakładu pracy chronionej oraz tych, którzy utracili ten status i jednocześnie spełniają warunki określone w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji.

Należy pamiętać, że dysponowanie środkami ZFRON następuje na zasadach ściśle określonych w art.33 ustawy o rehabilitacji oraz w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2007 r. Środki ZFRON mają służyć rehabilitacji zatrudnionych osób niepełnosprawnych lub niepracującym osobom niepełnosprawnym będącymi byłymi pracownikami, a nie celom zarobkowym czy też osobom postronnym.

Z powyższego wynika, że istnieje bezpośrednia zależność pomiędzy pracodawcą posiadającym status zakładu pracy chronionej lub pracodawcą, który utracił status zakładu pracy chronionej, a funduszem rehabilitacji i gospodarowaniem jego środkami. Zatem wszystko co jest związane z ZFRON, w tym w szczególności jego dokumentacja, rozliczenia, środki oraz poczynione

wydatki, pozostaje w gestii pracodawcy, który posiada lub posiadał status zakładu pracy chronionej.

Dlatego sukcesorem tak rozumianego ZFRON może być tylko i wyłącznie ten pracodawca, który jednocześnie będzie sukcesorem decyzji wojewody dotyczących statusu zakładu pracy chronionej. Oznacza to, że w podziale spółki, o którym mowa w art.529 §1 pkt 4 KSH nie można przydzielić majątku zakupionego ze środków ZFRON innemu podmiotowi niż ten, który jest następcą prawnym decyzji wojewody dotyczących przyznania i utraty statusu zakładu pracy chronionej. Takiemu następcy prawnemu przypada ogół tego co jest związane z ZFRON i nie ma możliwości rozdzielenia tego na części czy też proporcjonalnie.

Z tego względu nie można zgodzić się z Wnioskodawcą, że przedstawiony przez niego podział majątku sfinansowanego ze środków ZFRON – między spółkę dzieloną a spółkę wydzielaną - jest możliwy do realizacji. Faktu tego nie zmieni również spełnianie zarówno przez spółkę dzieloną, jak i spółkę wydzielaną wymagań, o których mowa w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji w brzmieniu obowiązującym w dacie utraty, przez Wnioskodawcę, statusu zakładu pracy chronionej. Przepis ten jest kierowany do pracodawców, którzy w okolicznościach utraty statusu zakładu pracy chronionej, po spełnieniu pewnych przesłanek zachowują prawo do funduszu rehabilitacji. Skoro nie ma pełnoprawnego następcy decyzji wojewody dotyczących statusu zakładu pracy chronionej, który przejmie statusu byłego zakładu pracy chronionej (taki status posiada Wnioskodawca), nie ma też podmiotu spełniającego wymagania wskazane w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji.

Stanowiska Wnioskodawcy nie potwierdza także przywołany przez niego wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 marca 2017 r. sygn. akt II FSK 352/15. Wyrok ten odnosi się do połączenia spółek. W przypadku połączenia – zgodnie z art.494 §2 KSH na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną przechodzą z dniem połączenia w szczególności, zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki. Z kolei w przypadku podziału spółek – zgodnie z art.531 §2 KSH – na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną powstała w związku z podziałem przechodzą z dniem podziału lub z dniem wydzielenia w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, pozostające w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które zostały przyznane spółce dzielonej. Połączenie skutkuje przejściem na następcę prawnego ogółu praw, obowiązków oraz całego majątku przejmowanej spółki czy spółek. Natomiast w ramach podziału

na następcę prawnego przechodzi tylko przydzielona mu część praw, obowiązków i składników majątku, które nie tylko posiadała spółka dzielona, ale które także są ze swej natury podzielne. Zatem stanowisko Wnioskodawcy jest nieprawidłowe, bowiem wynika z błędnie przyjętego - już na etapie pytania 1 - założenia, że decyzje wojewody dotyczące statusu zakładu pracy chronionej podlegają podziałowi. Jak wykazano to powyżej, decyzje te mają charakter podmiotowy, są wydawane konkretnemu pracodawcy po spełnieniu ściśle określonych przesłanek ustawowych. Nie są zatem decyzjami przedmiotowymi - ich uzyskanie nie jest związane ani ze składnikami majątku, ani też z działalnością prowadzoną przez pracodawcę. Z kolei tylko pracodawca posiadający status zakładu pracy chronionej lub pracodawca, który utracił status zakładu pracy chronionej jest dysponentem ZFRON. Zatem wyłącznie następcą prawnym decyzji wojewody dotyczących statusu zakładu pracy chronionej przejmuje ogół praw, obowiązków oraz majątku odnoszącego się do ZFRON.

Dlatego też dokonanie czynności podziału statusu zakładu pracy chronionej oraz składników majątku sfinansowanych ze środków ZFRON - w trybie określonym w art.529 §1 pkt 4 KSH - należy uznać na podstawie art.59 Kodeksu cywilnego za czynność nieważną z mocy prawa. Zastosowanie przepisu Kodeksu cywilnego wynika z art.66 ust.1 ustawy o rehabilitacji, zgodnie z którym w sprawach nieunormowanych przepisami tej ustawy stosuje się Kodeks postępowania administracyjnego, Kodeks cywilny oraz Kodeks pracy.

Uznanie czynności za nieważną powoduje brak możliwości odniesienia do niej sankcji przewidzianych w ustawie o rehabilitacji, a odnoszących się do ZFRON. Tym samym niemożliwe jest wskazanie czy po stronie Wnioskodawcy oraz wydzielanej do nowej spółki działalności hotelarskiej Wnioskodawcy powstanie obowiązek wpłat na PFRON wskutek przeprowadzenia podziału przez wydzielenie działalności hotelarskiej w oparciu o art.529 §1 pkt 4 KSH.

Podsumowując:

W oparciu o powyższe należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania 2 i 3 jest nieprawidłowe.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko

. z siedzibą w . wyrażone w piśmie z dnia 16 maja 2019 r., uzupełnionym pismem z dnia 17 czerwca 2019 r. z dnia 17 czerwca 2019 r. oraz z dnia 5 sierpnia 2019 r,

w sprawie interpretacji art.33 ust.7, 7a i 7b ustawy o rehabilitacji w zakresie planowanej zmiany formy prowadzonego przedsiębiorstwa w zakresie pytania 1, 2 i 3 **jest nieprawidłowe.**

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domańska

05. Od zuzg.